

การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทสนทนา ความมั่นใจในตนเอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Places ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP

A Comparisons of English Speaking Ability Using Conversation, Self - Confident Entitled "Places" in English of Matthayomsueksa 2 Students Between Situation Simulation and CO - OP CO - OP (Cooperative Learning) Approaches.

สุจิตรา แสนคมคาย¹

Received: November, 2014; Accepted: February, 2015

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทสนทนาความมั่นใจในตนเอง ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทสนทนาความมั่นใจในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุเทนพัฒนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP รูปแบบละ 8 แผน รวมเวลา 16 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

¹ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

E - mail : mei_na16@hotmail.com

โดยใช้ทฤษฎีเทคนิคเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.75 ค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.58 ถึง 0.85 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 แบบวัดความมั่นใจในตนเอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Independent Samples)

ผลวิจัยพบว่า

1) ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.97/85.28 และ 71.81/72.42

2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP มีดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.795 และ 0.612

3) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยใช้สถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP มีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเองหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนทั้งสองวิธีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง; กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP; ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ; ประสิทธิภาพ; ดัชนีประสิทธิผล

Abstract

The purposes of this research were to; (1) study the efficiency of learning activities; (2) study the effectiveness index of learning activities; (3) compare English speaking ability Using conversation, self - confidence of students between before and after learning; (4) compare English speaking ability using conversation, self - confidence of MatthayomSuksa 2 students between using Situation Simulation and CO - OP CO - OP (Cooperative Learning) approaches. The sample were used 80 Matthayomsuksa 2 students of U - Thain Pattana School at the first semester in academic year 2013. The samples were using cluster random sampling. The tools used consisted of lesson plans of Situation Simulation and CO - OP CO - OP (Cooperative Learning) approaches for eight plans include sixteen hour, English Speaking ability test for 4 options 40 items with the difficulty powers (p) ranging 0.20 to 0.75, discriminating powers (B) from 0.58 to 0.85, and the reliability of 0.93 and self - confidence test for five - rating scale 10 items; The statistics used to data analysis the data were percentage, mean, standard deviation and t-test (Independent Samples)

The results were as follows

1. The efficiency of Simulation and CO - OP CO - OP (Cooperative Learning) Approaches were 84.97/85.28 and 71.81/72.42
2. The effectiveness index of Simulation and CO - OP CO - OP (Cooperative Learning) Approaches were 0.795 and 0.612
3. The English speaking abilities and Self - confidence of Situation Simulation and CO - OP CO - OP (Cooperative Learning) approaches after learning were higher than those of before learning at 0.01 level of significance.
4. The Situation Simulation was higher than CO - OP CO - OP (Cooperative Learning) approaches at 0.01 level of significance.

Keywords : English speaking ability; Self - confidence; Situation Simulation CO - OP CO - OP (Cooperative Learning); Efficiency; Effectiveness

บทนำ

สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยังไม่บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่โรงเรียนได้ตั้งไว้ เนื่องจากปัญหาและอุปสรรคหลาย ๆ ด้าน ในด้านผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดี โดยส่วนใหญ่ผู้เรียนมีปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเวลาพูดภาษาอังกฤษ จะขาดความมั่นใจ เช่น มีความวิตกกังวล ไม่กล้าแสดงออก การออกเสียง พูดผิดหลักไวยากรณ์ ไม่กล้าแสดงออก และไม่มี ความมั่นใจในตนเอง ในที่สุดทำให้ผู้เรียนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้เป็นปัญหาอย่างย่ำแย่ ในการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้อย่างไม่สามารถทำให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น จึงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาจไม่ประสบความสำเร็จในทักษะการพูด ทั้งที่ผู้เรียนบางคนสามารถอ่านได้ สามารถเขียนได้ แต่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาที่สอง จากปัญหาดังกล่าว ส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษต่ำ ในด้านผู้สอนปัญหามาจากวิธีสอนของครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนขาดเทคนิคการจัดการเรียนรู้ไม่หลากหลายมาใช้ในการเรียนการสอน ครูจำเป็นต้องมีหน้าที่ศึกษาเทคนิค และวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ เพื่อทำให้การเรียนการสอนในชั้นเรียนน่าสนใจ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงได้นำการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองและกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP มาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้อาเซียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดบทสนทนาโดยบทบาทสมมติและพัฒนาผู้เรียนให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกล้าในการสนทนาภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง Places ตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง Places
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ทบทวนและความมั่นใจในตนเองในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง Places ที่ได้รับการจัดกิจกรรมด้วยสถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ทบทวนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง Places ระหว่างการจัดกิจกรรมด้วยสถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนเรื่อง Places โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP มีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ทบทวนสูงกว่าก่อนเรียนทั้ง 2 วิธี
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนเรื่อง Places โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP มีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ทบทวน และมีความมั่นใจในตนเองแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) สำรวจปัญหา 2) ตั้งชื่อเรื่องปัญหาและคำถามในการวิจัย 3) ตั้งสมมติฐาน 4) ให้คำนิยามปฏิบัติการ 5) วางแผนการทดลอง

1. นำแบบทดสอบด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ทบทวนจำนวน 30 ข้อ 4 ตัวเลือก ไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุเทนพัฒนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 80 คน ทั้ง 2 วิธี
2. แบบทดสอบวัดความมั่นใจในตนเอง จำนวน 10 ข้อ เป็นการถามเกี่ยวกับความคิดเห็น ความรู้สึก และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพูดทบทวนก่อนเรียน
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุเทนพัฒนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 80 คน โดยการใช้เวลาในการทดลองแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง
4. ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน
5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุเทนพัฒนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 230 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
 - 1) กลุ่มทดลองที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มทดลองโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 2) กลุ่มทดลองที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มทดลองโดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Places ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่
 - 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง จำนวน 8 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง
 - 2) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP จำนวน 8 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทสนทนา คือ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
3. แบบวัดความมั่นใจในตนเอง คือ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP โดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคำนวณหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 2 วิธี
2. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง Places โดยใช้สูตรคำนวณหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I)
3. วิเคราะห์ความสามารถในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทสนทนามาก่อนและหลังการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน

คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความมั่นใจในตนเองของกลุ่มเป้าหมาย จากแบบวัดความมั่นใจในตนเองก่อนและหลังเรียนโดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. วิเคราะห์ความสามารถในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทสนทนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างสถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP โดยใช้ค่า t-test (Dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP เรื่อง Places ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.97/85.28 และ 71.84/72.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ทั้งสองวิธี

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP เรื่อง Places ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.795 และ 0.612 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 79.5 และ 61.2

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความมั่นใจในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม CO - OP CO - OP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ เรื่อง Places ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองประสิทธิภาพเท่ากับ 84.97/85.28 หมายความว่านักเรียนได้รับการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน การทำแบบทดสอบย่อย การประเมินผลงานจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 84.97 ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพของกระบวนการและนักเรียนได้คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 85.28 ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของกระบวนการ และการจัดการเรียนรู้กระบวนการกลุ่มแบบ CO - OP CO - OP ประสิทธิภาพเท่ากับ 71.84/72.42 หมายความว่านักเรียนได้รับการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน การทำแบบทดสอบย่อย การประเมินผลงานจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 71.84 ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพของกระบวนการ และนักเรียนได้คะแนนจากการทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทสนทนา มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 72.42 ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ สรุปว่าการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธีมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะนักเรียนมีพฤติกรรมตอบรับกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยกลุ่มร่วมมือทั้งสองแบบ ทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ โสธการ (พรทิพย์, 2550) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการใช้กิจกรรมกลุ่มกับสถานการณ์จำลองในการพัฒนาเชาว์อารมณ์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบเชาว์อารมณ์ของนักเรียนก่อน และหลังการใช้กิจกรรมกลุ่มกับสถานการณ์จำลอง ซึ่งกลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งได้รับการใช้กิจกรรมกลุ่มมีคะแนนเชาว์อารมณ์ หลังการทดลองโดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีคะแนนเชาว์อารมณ์หลังการทดลอง โดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน เพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีคะแนนเชาว์อารมณ์หลังการทดลองโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Trickett, Susan Bell (Trickett, Susan Bell, 2004) ได้ศึกษาครั้งนี้ เป็นการประยุกต์ใช้รูปแบบที่เกี่ยวกับจิตใจ สถานการณ์จำลอง ด้านแนวคิด และสำรวจนักวิทยาศาสตร์ใช้สถานการณ์จำลองในภาระงานของพวกเขาอย่างไร เมื่อไหร่ และทำไม เป็นการสมมติฐานทางการวิจัยที่นักวิทยาศาสตร์จะใช้สถานการณ์จำลองที่เกี่ยวกับแนวคิดใน สถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมในเบื้องต้น เช่น ใช้การประเมินสมมติฐาน การศึกษาขั้นแรก ได้แก่ การศึกษาความชำนาญของนักวิทยาศาสตร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักวิทยาศาสตร์ใช้สถานการณ์จำลองที่เกี่ยวกับความคิดในภาระงานที่สัมพันธ์กันบ่อยครั้ง โดยเปรียบเทียบกับยุทธวิธีในการวิเคราะห์ผลเชิงปริมาณ

2. แผนการจัดการเรียนรู้การจัดการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือ แบบ CO - OP CO - OP มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.702 และ 0.630 สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ ทั้งสองแบบ ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์และ สมมติฐานของงานวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ผ่านขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การศึกษาหลักสูตรและได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้งทางด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล นักเรียนได้ทำงานในกลุ่มของตนเองเกิดการเรียนรู้จากการทำงาน นอกจากนี้เนื้อหาที่ใช้ในการสอน มีหลากหลายส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ในบทเรียนในการเรียนเพิ่มขึ้น

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบ มีคะแนนเฉลี่ยทักษะ การพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้จากรูปแบบการเรียนรู้ที่มีกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนที่เน้น ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม มีโอกาสศึกษาจากใบความรู้ ใบกิจกรรม มีสื่อการเรียน การสอนและการวัดผลประเมินผลที่หลากหลายในแต่ละแผนการเรียนรู้ จนสามารถสร้างสรรค์ชิ้นงาน ของตนเองขึ้นมาได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิษฎา ดวงจันทร์ (อภิษฎา, 2551) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผล การใช้สถานการณ์จำลองและการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเสด็จฉัตร เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544 แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการชี้แนะกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้หลักฟรีแมค พบว่านักเรียนมีความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับสถานการณ์จำลองและการชี้แนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนมีความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้หลักฟรีแมคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนมีความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ลดลงหลังจากไม่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและการชี้แนะและไม่ได้รับการใช้สถานการณ์การใช้หลักฟรีแมคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 งานวิจัยของ Chambers, Jay G (Chambers, Jay G., 2009) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับการสอนแบบธรรมดา โดยมีความมุ่งหมายเพื่อฝึกภาษาอังกฤษให้กับคนขายตัวเครื่องบิน ผลการทดลองพบว่าการใช้สถานการณ์จำลองนั้น ทำให้สะดวกและประหยัดกว่าการนำนักเรียนไปฝึกใช้ภาษาอังกฤษในท้องขายตัวเครื่องบินจริง นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะพยายามใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารและสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นการจัดกิจกรรมโดยใช้การแสดงสถานการณ์จำลอง หมายถึง การสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์ขึ้นมาที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางด้านความรู้ ความคิด ที่คิดว่าตนควรจะมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ มุ่งฝึก การทำงานร่วมกัน กล้าคิด กล้าแสดงออกในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้นลดความตึงเครียด เพราะเป็นการสอนที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด การแสดงบทบาทสมมติเป็นการฝึกให้ผู้แสดงได้ประสบการณ์จริงในสภาพของการสมมติขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ทดลองและเรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรมของตนอย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะต่างๆ ได้ การสอนโดยใช้การแสดงสถานการณ์จำลอง จำนวน 33 คน โดยแบ่งกลุ่มทดลอง 17 คน ได้รับการสอนโดยใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างเป็นสถานการณ์จำลอง กลุ่มควบคุม 16 คน ได้รับการสอนตามแผนการสอนของกรมวิชาการ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม และงานวิจัยต่างประเทศของ Geller, Danial M. (Geller, Danial M., 2010) ได้ทำการศึกษาการใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งนำมาแสดงเป็นบทบาทสมมติเพื่อปลูกฝังความเชื่อของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนจำนวน 91 คน ในการแสดงบทบาทสมตินั้นมีการใช้วิดีโอเทปเข้ามาช่วย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการนำรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นอื่นๆ หรือนำไปใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ฯลฯ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรอื่นๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP เช่น ศึกษาเจตคติแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์หรือความคงทนในการเรียน
3. ควรมีการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO - OP CO - OP ไปใช้กับเนื้อหาอื่นในวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นต่างๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาว่าวิธีการสอนนี้เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับเนื้อหาใด ระดับชั้นใด

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2551). คู่มือการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ด โปรดักชั่น บวรจิต พลพันธ์. (2551). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- พรทิพย์ ไสธวรร. (2550). การศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มกับสถานการณ์จำลอง ในการพัฒนาเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2540). การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- อภิษฎา ดวงจันทร์. (2551). การเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการเสริมแรงทางบวก ที่มีต่อความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเสด็จจัดสรร เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒประสานมิตร
- Chambers, Jay G. (1980). The Development of a Cost of Education Index : Some Empirical Estimates and Policy Issues. *Journal of Education Finance*. Vol. 5. No. 3. p. 262
- Geller, Danial M. (2010). Involvement in Role Playing Simulation; A Demonstration With Studies on Obedience. *Journal of Personality and Social Psychology*. Vol. 5. No. 16. pp. 219-235
- Trickett, Susan Bell. (2004). Movies-in-the-Mind : The Instantiation and Use of Conceptual Simulations in Scientific Reasoning. *Dissertation Abstracts International*. Vol. 64. No. 10. pp. 5250-B

10 การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้บทสนทนาความมั่นใจในตนเอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Places ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ CO-OP CO-OP

Snyder, Lisa Marie. (2003). The Design and Use of Experiential Instructional Technology for the Teaching of Architectural History in American Undergraduate Architecture Programs. Dissertation Abstracts International. Vol. 64. No. 4. p. 1109-A